

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือของประชาชน ใน กรุงเทพมหานคร โดยมีขอบเขตด้านการวิจัย ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษาจากประชาชนผู้ใช้ โทรศัพท์มือถือ โดยไม่จำกัด เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเลือกศึกษา 5 เขต คือ เขตห้วยขวาง เขตจตุจักร เขตบางเขน เขตวังทองหลาง เขตมีนบุรี ขอบเขตด้านเนื้อหาสาระ ศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ ในด้านพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ขอบเขตด้านสื่อมวลชนเจาะจงเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่ใช้โทรศัพท์มือถือในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) ชั้นแรกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเชิงชั้น (stratified random sampling) โดยแบ่งเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยการจับฉลากกลุ่มเลือกจำนวนเขต 5 เขต จาก 50 เขต คือ เขตห้วยขวาง เขตจตุจักร เขตบางเขน เขตวังทองหลาง เขตมีนบุรี จำนวน 400 คน ซึ่งได้จากการคำนวณด้วยสูตรของ Yamane (1973, p. 886) ที่มีค่าความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ± 0.05

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาทำการวิเคราะห์ ซึ่งได้ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ และความถูกต้องของการตอบแบบสอบถาม แต่ละข้อในแบบสอบถามทุกชุด คัดเลือกเฉพาะชุดแบบถามที่ครบถ้วน นำคำตอบที่ได้มาให้รหัสเพื่อนำไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 14 จากสถาบันคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเพศชาย จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 เพศหญิงจำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.8 อันดับสาม คือมีอายุระหว่าง 31-35 คิดเป็นร้อยละ 11 มีเพียงร้อยละ 8 เท่านั้นที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 33 ส่วนน้อยมีการศึกษาระดับปริญญาโท-เอก คิดเป็นร้อยละ 9 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนักเรียนนักศึกษา มีจำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมามีอาชีพพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 22 มีเพียงร้อยละ 38 เท่านั้นที่มีอาชีพกิจการส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาคือ มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.8 มีเพียงส่วนน้อยที่มีรายได้ 30,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.3

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-25 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นนักเรียนนักศึกษา และมีรายได้ 10,000-20,000 บาท

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ

ผลการวิจัยพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือในสถานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 43 มีเพียงส่วนน้อยใช้โทรศัพท์มือถือที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 20.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาใช้โทรศัพท์มือถือ 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมาคือ 3-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.7 มีเพียงส่วนน้อยที่ใช้โทรศัพท์มือถือน้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยใน 1 วัน ใช้โทรศัพท์มือถือ 1 ชั่วโมง-น้อยกว่า 3 ชั่วโมง โดยคิดเป็นร้อยละ 26 มีเพียงส่วนน้อยที่ใช้โทรศัพท์มือถือมากกว่า 15 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 5.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรม

การใช้โทรศัพท์มือถือต่อสัปดาห์ จำนวน 11-20 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 31.3 และส่วนน้อย 31 ครั้งขึ้นไปต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 20 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อกิจกรรมโทรคุยกับคนรู้จักทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมาคือ โทรคุยกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 24 และมีเพียงส่วนน้อยใช้เจรจาธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 14.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือช่วงเวลา 05.00-12.00 น. คิดเป็นร้อยละ 39.0 และมีเพียงส่วนน้อยที่ใช้โทรศัพท์มือถือช่วงเวลา 20.00-เที่ยงคืน คิดเป็นร้อยละ 13.0 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คุยเรื่องงานหรือเรื่องเรียน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคือ คุยโทรศัพท์มือถือคุยปกติไม่มีสาระสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 29.8 มีเพียงส่วนน้อยใช้โทรศัพท์มือถือพูดคุยพบปะกัน คิดเป็นร้อยละ 26.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หลังใช้โทรศัพท์มือถือแล้วจะเก็บโทรศัพท์มือถือไว้ที่กระเป๋าเสื้อหรือกางเกง คิดเป็นร้อยละ 56.3 มีเพียงส่วนน้อยที่เก็บโทรศัพท์มือถือโดยแขวนไว้ที่คอ คิดเป็นร้อยละ 10

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลของผู้ใช้จากสื่อบุคคล

ผลการวิจัยการรับรู้ของผู้ใช้จากสื่อบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 39 รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 31.5 และมีเพียงส่วนน้อยที่ไม่ได้ระบุ คิดเป็นร้อยละ 14 กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ข้อมูลจากบุคคลในครอบครัวส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลจากพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 35.5 มีเพียงส่วนน้อยที่รับรู้ข้อมูลจากพ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 17.8 กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ข้อมูลจากสถานศึกษาส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ คนรู้จักคิดเป็นร้อยละ 27.8 มีส่วนน้อยที่รับรู้ข้อมูลจากครู อาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 7.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ข้อมูลจากสถานที่ทำงาน ส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 174 รองลงมาคือ หัวหน้างานคิดเป็นร้อยละ 39.8 อันดับสามคือคนรู้จัก คิดเป็นร้อยละ 13.5 มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่ได้ระบุ คิดเป็นร้อยละ 3.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ข้อมูลจากสื่อบุคคลในกิจกรรมวันหยุด โดยส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลจากครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมาคือ เพื่อนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 17.5

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลจากเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ข้อมูลจากครอบครัวส่วนใหญ่จะมีการรับรู้ข้อมูลจากพี่น้อง กลุ่มตัวอย่าง

ที่มีการรับรู้ข้อมูลจากสถานศึกษาและที่ทำงานส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลจากเพื่อน
กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ข้อมูลจากครอบครัวในกิจกรรมวันหยุด

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลของผู้ใช้จากสื่อมวลชน

กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ข้อมูลจากสื่อมวลชนส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลจาก
โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาคือ วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 32.3 อันดับสามคือ
อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 17.8 มีเพียงส่วนน้อยที่รับรู้ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็น
ร้อยละ 10.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ประเภท ข่าวธุรกิจ
คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ประเภททั่วไป คิดเป็นร้อยละ 21.3 มีเพียง
น้อยที่รับรู้ข้อมูลจากหนังสือประเภทสารคดี ความรู้ทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 10.5 กลุ่ม-
ตัวอย่าง ที่มีการรับรู้ข้อมูลจากรายการวิทยุส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลจากรายการวิทยุ
ประเภทข่าว คิดเป็นร้อยละ 53.0 มีเพียงส่วนน้อยที่มีการรับรู้ข้อมูล จากรายการสารคดี
ความรู้ทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 11.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลจากรายการ
โทรทัศน์ประเภททอล์คโชว์ เกมโชว์ คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ รายการโทรทัศน์
ประเภทข่าว คิดเป็นร้อยละ 28 มีเพียงส่วนน้อย มีการรับรู้ข้อมูลจากรายการสารคดี
ความรู้ทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 14.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต
เว็บไซต์ข่าว คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือ เว็บไซต์เพื่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 33.33
มีเพียงส่วนน้อยที่มีการรับรู้ข้อมูลจากเว็บไซต์บันเทิง คิดเป็นร้อยละ 14

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์
มีการรับรู้ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ประเภทข่าวธุรกิจมีการรับรู้ข้อมูลจากรายการข่าว
มีการรับรู้ข้อมูลจากโทรทัศน์รายการทอล์คโชว์ เกมโชว์ กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูล
ผ่านอินเทอร์เน็ตเว็บไซต์ข่าว

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ

ผลการวิจัยความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือของประชาชน
พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ อยู่ในระดับมาก
โดยเฉพาะการคุยโทรศัพท์มือถือขณะกำลังขับรถแบบๆ เป็นอันตรายต่อสมรรถภาพมากกว่า

การคุกคามมากที่สุด ($\bar{X} = 3.93$) รองลงมาคือ การใช้โทรศัพท์มือถือขณะขับรถเป็นอันตรายทำให้เกิดอุบัติเหตุรถชน ($\bar{X} = 3.92$) การคุยโทรศัพท์มือถือขณะเติมน้ำมันรถ ($\bar{X} = 3.91$) และน้อยที่สุด คือ การชาร์ตแบตเตอรี่ โทรศัพท์มือถือในห้องนอนขณะกำลังหลับ ($\bar{X} = 3.64$)

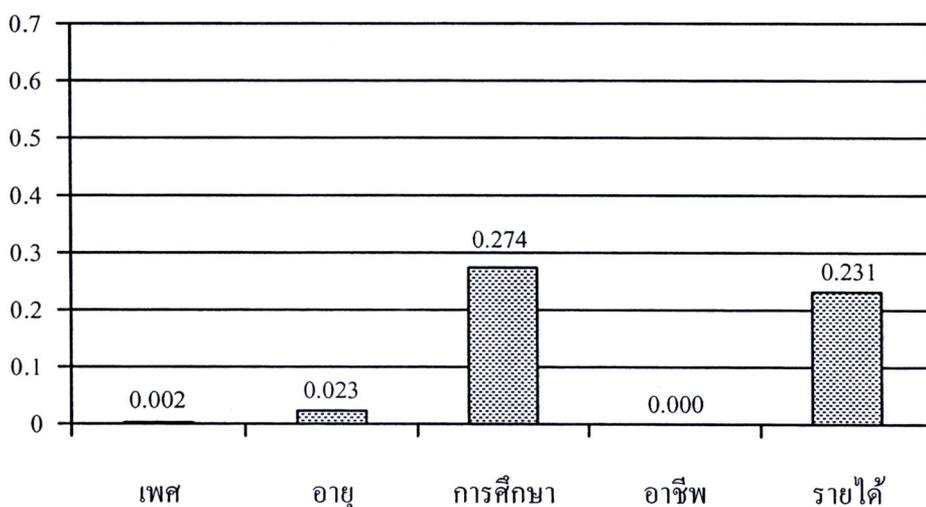
ผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1

ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือที่มีลักษณะประชากรต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษารายได้ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนอาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

การเปรียบเทียบลักษณะประชากร

ภาพ 3 ลักษณะประชากรต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน

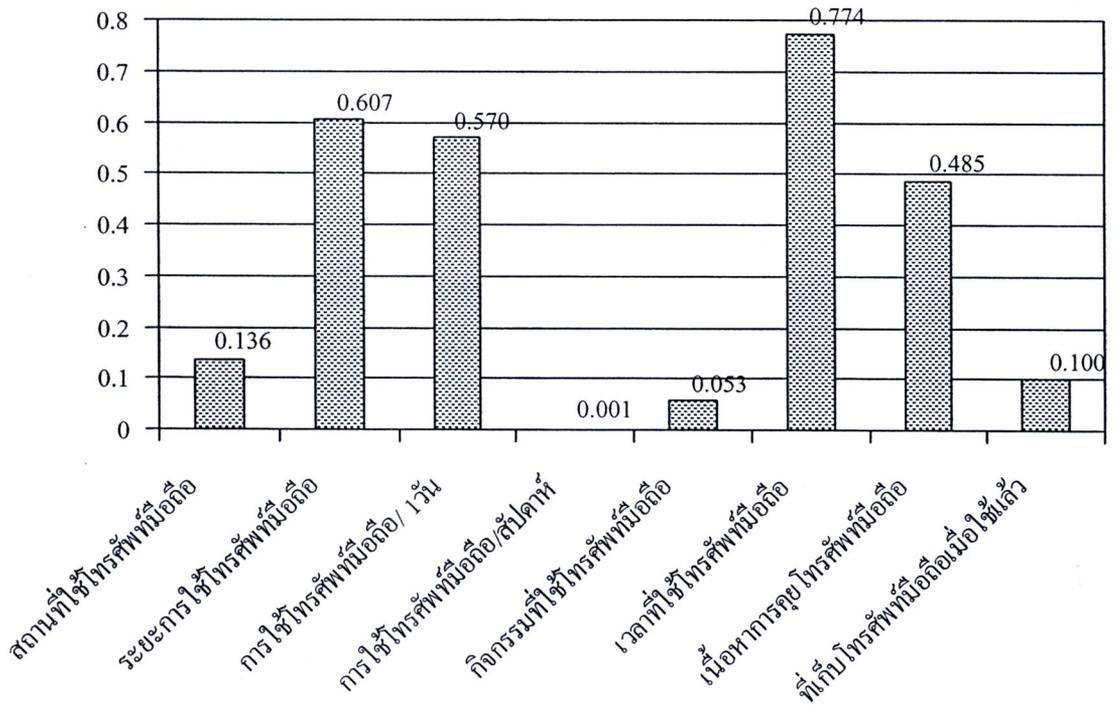

สมมติฐานข้อที่ 2

ผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของประชาชนในกรุงเทพมหานคร การใช้โทรศัพท์มือถือต่อสัปดาห์ และกิจกรรมที่ใช้โทรศัพท์มือถือ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ นอกจากนี้เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ สถานที่ใช้โทรศัพท์มือถือ ระยะเวลาการใช้โทรศัพท์มือถือ การใช้โทรศัพท์มือถือใน 1 วัน ช่วงเวลาที่ใช้โทรศัพท์มือถือ เนื้อหาการคุยโทรศัพท์มือถือ และสถานที่เก็บโทรศัพท์มือถือเมื่อใช้เสร็จแล้ว มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ

การเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์

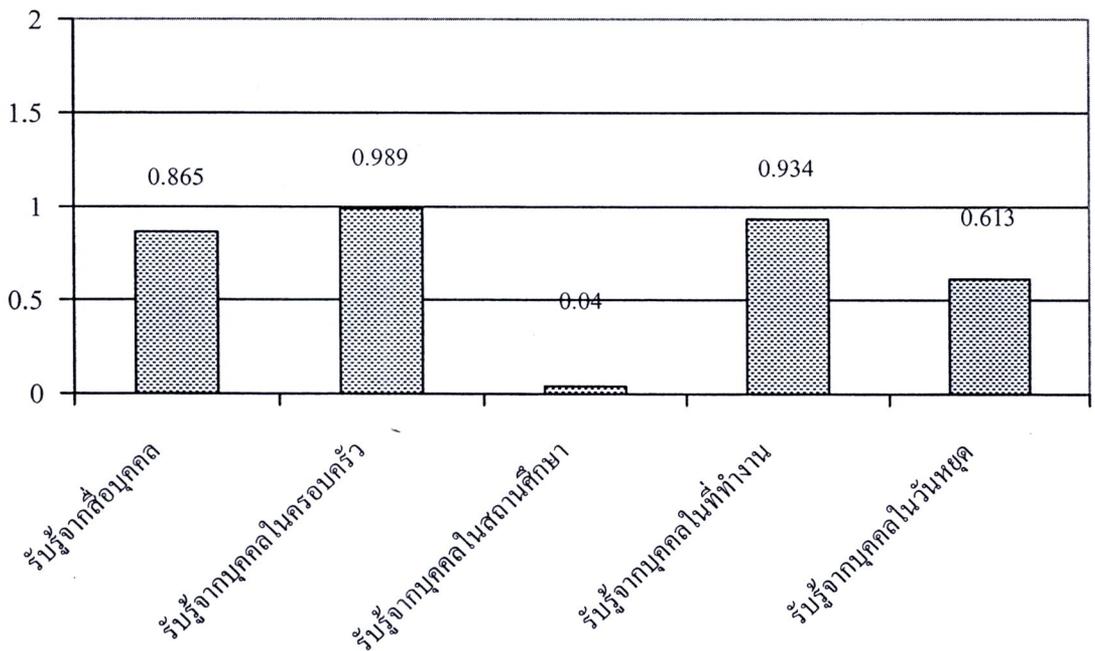
ภาพ 4 พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3

ผู้ใช้ในการรับข่าวสารจากสื่อบุคคลต่างกัันมีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า การรับรู้ข้อมูลจากสื่อบุคคล จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลจากบุคคลในสถานศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ นอกจากนั้นเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลจากสื่อบุคคล การรับรู้ข้อมูลจากบุคคลในครอบครัว การรับรู้ข้อมูลจากบุคคลในสถานที่ทำงาน การรับรู้ข้อมูลจากบุคคลในกิจกรรมวันหยุด มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ

การเปรียบเทียบการรับข่าวสารจากสื่อบุคคล

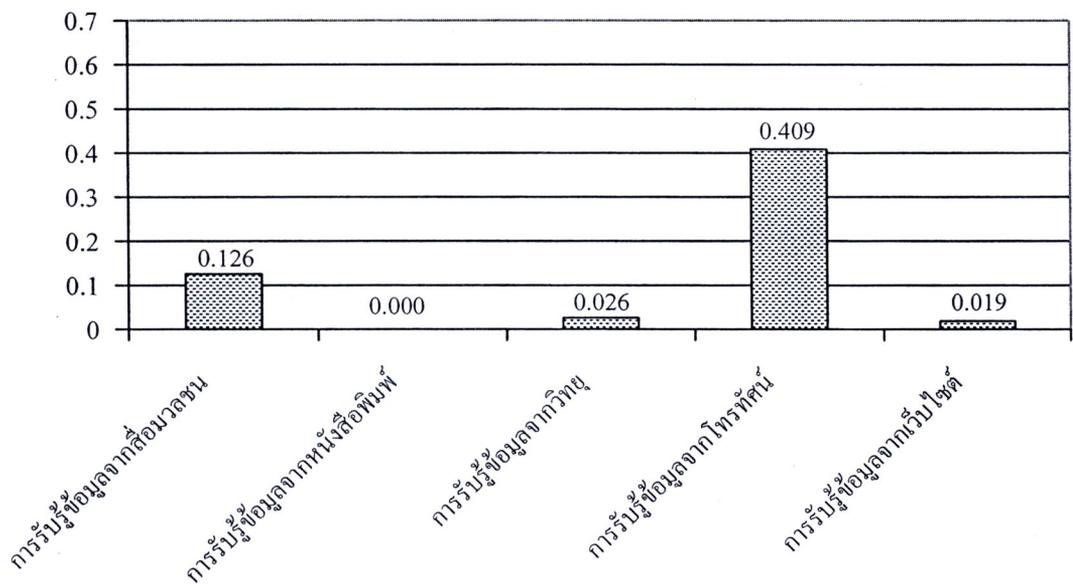
ภาพ 5 การรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคลต่างกัันมีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4

ผู้ที่ใช้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ข้อมูลจากสื่อมวลชน จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ การรับรู้ข้อมูลจากวิทยุ การรับรู้ข้อมูลจากเว็บไซต์ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ นอกจากนี้เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลจากสื่อมวลชน การรับรู้ข้อมูลจากโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ

การเปรียบเทียบการรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

ภาพ 6 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะประชากรของประชาชนที่ใช้โทรศัพท์มือถือ ที่มีลักษณะประชากรต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน ผลการวิจัยที่สามารถสรุปว่าผลการทดสอบสมมติฐานเป็นจริง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์ ซึ่ง Robinson (1972) กล่าวว่า เพศผู้ชาย และผู้หญิงมีความแตกต่างกันมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ผู้หญิงจะถูกโน้มน้าวใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย และผู้หญิงแพร่กระจายแรงจูงใจนั้นต่อไปยังผู้อื่น และเพศหญิงมีความต้องการที่จะส่งข่าวสารมากกว่าเพศชาย อายุ เป็นอีกปัจจัยที่ทำให้คนที่แตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม เนื่องจากประสบการณ์ที่สั่งสมมาของบุคคลที่อายุมากขึ้น ย่อมมากกว่าบุคคลที่อายุน้อย ซึ่งมีผลต่อความคิด และความคิดเห็นในการตัดสินใจ และระดับการศึกษา นับเป็นตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ผู้มีการศึกษาสูงจะรับข่าวสารได้ดี และสามารถคัดกรองข่าวสารได้มากกว่าผู้ที่ศึกษาน้อย แต่ในการศึกษาครั้งนี้พบความแตกต่างเกี่ยวกับลักษณะประชากรของผู้รับสาร เนื่องจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การศึกษา และรายได้ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตราย จากการใช้โทรศัพท์มือถือ

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน ผลการวิจัยที่สามารถสรุปว่า ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นจริง ได้แก่ สถานที่ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ ระยะเวลาในการใช้โทรศัพท์มือถือมือถือ ระยะเวลาการใช้โทรศัพท์มือถือใน 1 วัน ช่วงเวลาที่ใช้โทรศัพท์มือถือ เนื้อหาการสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือ และสถานที่เก็บโทรศัพท์มือถือ หลังใช้เสร็จแล้ว ซึ่งสอดคล้องตามงานวิจัยของ ชวรัตน์ เชิดชาย (2531) ที่ว่าพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนั้น เกิดจากปัจจัยพื้นฐานหลาย คือ (1) ความเหงา เป็นเหตุผลทางจิตวิทยาที่ว่า ปกติคนเราไม่ชอบที่จะอยู่ตามลำพัง เนื่องจากเกิดจากความรู้สึกสับสนวิตกกังวล หวาดกลัว จึงพยายามที่จะรวมกลุ่มกับผู้อื่นเท่าที่โอกาสจะอำนวยได้ เมื่อ

บุคคลไม่สามารถติดต่อสังสรรค์กับบุคคลอื่น ๆ ได้โดยตรง วิธีที่ดีที่สุดก็คือการอยู่ร่วมกับ
 สื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร (2) ความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นคุณสมบัติ
 พื้นฐานของมนุษย์ (3) ประโยชน์ใช้สอย (self-aggrandizement) และ (4) เกิดจากลักษณะ-
 เฉพาะของสื่อมวลชน ซึ่งแต่ละอย่างก็มีลักษณะเฉพาะที่ผู้รับข่าวสารแต่ละคนแสวงหา
 และได้รับประโยชน์ไม่เหมือนกัน ลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละอย่าง จึงมีส่วนที่ทำให้
 ผู้รับสารมีจำนวนและองค์ประกอบแตกต่างกันไป ทั้งนี้เพราะผู้รับสารแต่ละคนย่อมจะ
 หันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่จะสนองความต้องการและทำให้ตนเองเกิด
 ความพอใจในการเลือกรับข่าวสารนั้น จึงทำให้มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ หรือ
 การเลือกเปิดรับสารที่แตกต่างกัน ทำให้มีความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์-
 มือถือแตกต่างกัน ส่วนสมมติฐานที่สามารถสรุปว่าไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตราย
 จากการใช้โทรศัพท์มือถือ ได้แก่ การใช้โทรศัพท์มือถือต่อสปีดคาห์ และกิจกรรมที่ใช้
 โทรศัพท์มือถือ

3. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคลต่างกัน
 มีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน ผลการวิจัยที่
 สามารถสรุปว่า ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นจริง ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลจากสื่อบุคคล
 การรับรู้ข้อมูลจากบุคคลในครอบครัว การรับรู้ข้อมูลจากบุคคลในสถานที่ทำงาน การรับรู้
 ข้อมูลจากบุคคลในกิจกรรมวันหยุด ซึ่งสอดคล้องกับ McCombs and Becker (1979)
 กล่าวว่า ลักษณะของการใช้สื่อบุคคลมีความต้องการไม่เหมือนกันจะแตกต่างกันไปขึ้น
 สุดท้ายคือความพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อจะต่างกันออกไปด้วยการศึกษาพฤติกรรม
 ของผู้รับสารเกี่ยวกับการใช้สื่อมวลชน เพื่อสนองตอบความต้องการ 6 ประการ คือ
 (1) เพื่อต้องการรับรู้เหตุการณ์ (surveillance) โดยการติดตามความเคลื่อนไหวรอบตัว
 เพื่อจะได้รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นให้ทันเหตุการณ์ทันสมัยและเรียนรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญ
 ที่ควรเรียนรู้ (2) เพื่อต้องการคำแนะนำ (guidance) ในการปฏิบัติให้ถูกต้องและช่วยใน
 การตัดสินใจแต่ละวัน เพื่อความอยู่รอดในระบบการเมืองและสังคมที่เป็นอยู่ (3) เพื่อ
 ความตื่นเต้น (excitement) เพื่อสร้างความรู้สึกได้ว่าอยู่ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (4) เพื่อ
 ต้องการข่าวสารมาเสริมความคิดเห็นเดิมให้มั่นคงยิ่งขึ้น สนับสนุนการตัดสินใจที่ได้ทำ
 ไปแล้วสภาวะทางจิตใจและสังคม (ก่อให้เกิด) ความต้องการจำ เป็นต่าง ๆ ของบุคคล

(ซึ่งยังให้เกิด) ความคาดหวังจากสื่อมวลชนหรือแหล่งอื่น ๆ (ซึ่งนำไปสู่) การเปิดรับสื่อมวลชน ในรูปแบบต่าง ๆ (อันก่อให้เกิดผลลัพธ์ คือ) ผลที่ตามมาอื่น ๆ (ที่ไม่ได้มุ่งหวังไว้) การได้รับความพึงพอใจสนองความต้องการจำเป็น (5) เพื่อความบันเทิง (entertainment) เพื่อความเพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์ (6) เพื่อมีข้อมูลไปพูดคุยหรือสนทนา โดยการเปิดรับสื่อมวลชนทำให้บุคคลมีข้อมูลในการนำไปใช้พูดคุยกับบุคคลอื่นในชีวิตประจำวันการที่ปัจจัยทางสังคมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมสื่อสารของบุคคล การที่ผู้สื่อสารมีปัจจัยทางแตกต่างกันก็จะส่งผลต่อการสื่อสารนั้นด้วย การที่สื่อบุคคลมีขนบธรรมเนียม ค่านิยม ความเชื่อที่แตกต่างกันก็จะส่งผลให้การสื่อสารนั้นแตกต่างกันด้วยเช่นกัน ส่วนสมมติฐานที่สามารถสรุปว่าไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลจากสถานศึกษา

4. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน ผลการวิจัยที่สามารถสรุปว่าผลการทดสอบสมมติฐานเป็นจริง ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลจากสื่อมวลชน การรับรู้ข้อมูลจากโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ซึ่ง Rogers and Shoemaker (1971) กล่าวว่า ผู้รับสารแต่ละคนย่อมจะหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่จะสนองความต้องการและทำให้ตนเองเกิดความพอใจในการเลือกรับข่าวสารนั้น ก็เป็นที่น่าสนใจว่าผู้รับสารเลือกรับข่าวสารจากช่องทางใดแต่ละช่องทางมีข้อดีแตกต่างกันไป ได้แก่ สื่อมวลชน (mass media channels) เช่น หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งแหล่งอาจเป็นบุคคลเดียวกันหรือมากกว่านั้น สามารถนำข่าวสารไปยังผู้รับจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ การแพร่กระจายข่าวสาร รวมทั้งเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลได้โดยมีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดในการเปิดรับสื่อมวลชนคือ (1) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพและจิตวิทยาส่วนบุคคล คนแต่ละคนมีความแตกต่างเฉพาะตัวบุคคลอย่างมากในด้านโครงสร้างทางจิตวิทยาส่วนบุคคล เนื่องมาจากลักษณะการบรมเลี้ยงดูที่แตกต่าง (2) ปัจจัยด้านสภาพความสัมพันธ์ทางสังคม คนเราจะยึดติดกับสังคมที่ตนสังกัดอยู่ เป็น “กลุ่มอ้างอิง” (reference group) พฤติกรรมใด ๆ มักจะคล้อยตามกลุ่มในด้านความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรม เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม (3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมนอกระบบสื่อสาร ได้แก่ อาชีพ

ระดับการศึกษา รายได้ ทำให้เกิดความคล้อยคลึงของการเปิดรับเนื้อหาของการสื่อสาร รวมถึงการตอบสนองต่อเนื้อหาดังกล่าวด้วย

ส่วนสมมติฐานที่สามารถสรุปว่าไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ การรับรู้ข้อมูลจากวิทยุ และการรับรู้ข้อมูลจากเว็บไซต์

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ มีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ จากผลการวิจัย ส่วนใหญ่ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือยังมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ ที่เสี่ยงต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ สื่อบุคคล และสื่อมวลชนมีบทบาทอย่างมากในการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ
2. หน่วยงานของรัฐ และเอกชนควรมีการให้ข้อมูลที่เป็นความรู้ เกี่ยวกับอันตรายที่เกิดจากโทรศัพท์มือถือ การบริการข่าวประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อย่างถูกต้อง และน่าเชื่อถือ จัดทำสื่อโฆษณาและประชาสัมพันธ์ และกระตุ้นให้ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ ตระหนักถึงอันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ
3. ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย และจัดทำมาตรการป้องกันอันตรายที่เกิดจากการใช้โทรศัพท์มือถือได้ และผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นช่องทางในการเลือกเครื่องมือในการสื่อสารได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาประเด็นเดียวกันนี้กับประชาชนในส่วนภูมิภาค เพื่อจะได้รับทราบระดับความคิดเห็น รูปแบบการเปิดรับข่าวสาร ระดับความรู้ ความตระหนักถึงอันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ซึ่งโดยปกติแล้วมีโอกาสเข้าถึงข่าวสารข้อมูลน้อยกว่า

ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับประเภทของสื่อที่ใช้เผยแพร่ความรู้กับประชาชนที่
หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานของรัฐที่ใช้เพื่อประชาสัมพันธ์ด้วย

3. การวิจัยครั้งต่อไป ควรมีศึกษาเกี่ยวกับอันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือใน
ด้านใดด้านหนึ่งที่เจาะลึกลงไป โดยเฉพาะ เช่น การใช้โทรศัพท์มือถือเป็นอันตรายต่อ
สมอง

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ
ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยต้องการทราบข้อมูลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น มิได้มุ่งหวังทางธุรกิจใด ๆ จึงใคร่ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านให้ข้อมูลตามความเป็นจริงเพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษา

คำชี้แจง กรุณาระบุคำตอบหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หรือกรอกข้อความในช่องว่างที่เว้นไว้ ตามความคิดเห็นของท่าน และตรงความเป็นจริงมากที่สุด แบบสอบถามนี้มี 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรของผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือที่มีผลต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล ที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ใช้ต่ออันตรายจากโทรศัพท์มือถือ

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือของประชาชน

ตอนที่ 5 คิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรของผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ

1. เพศ

1. ( ) ชาย   2. ( ) หญิง

2. อายุ

1. ( ) ต่ำกว่า 20 ปี   2. ( ) 20-25 ปี   3. ( ) 26-30 ปี
4. ( ) 31-35 ปี   5. ( ) 36-40 ปี   6. ( ) 41 ปี ขึ้นไป

3. การศึกษาระดับใด

1. ( ) ประถม   2. ( ) มัธยม   3. ( )ปริญญาตรี
4. ( ) ปริญญาโท   5. ( ) ปริญญาเอก

4. อาชีพอะไร

1. ( ) นักเรียน/นักศึกษา   2. ( ) พนักงานของรัฐ/ข้าราชการ
3. ( ) รัฐวิสาหกิจ   4. ( ) พนักงานบริษัท/ห้างร้าน
5. ( ) กิจการส่วนตัว   6. ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่าไร

1. ( ) ต่ำกว่า 10,000 บาท   2. ( ) 10,000-20,000 บาท
3. ( ) 20,001-30,000 บาท   4. ( ) 30,001-40,000 บาท

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือที่มีผลต่ออันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือ

6. ท่านมักใช้โทรศัพท์มือถือในสถานที่ใด

1. ( ) บ้าน   2. ( ) ที่ทำงาน
3. ( ) สถานศึกษา   4. ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ท่านใช้โทรศัพท์มือถือมานานเท่าไร

1. ( ) น้อยกว่า 1 ปี   2. ( ) 1-2 ปี
3. ( ) 3-4 ปี   4. ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

8. จำนวนชั่วโมงในการใช้โทรศัพท์มือถือโดยเฉลี่ย 1 วัน

1. ( ) น้อยกว่า 1 ชม.	2. ( ) 1 ชม.-น้อยกว่า 3 ชม.
3. ( ) 3 ชม.-น้อยกว่า 5 ชม.	4. ( ) 5 ชม.-น้อยกว่า 10 ชม.
5. ( ) 10 ชม.-น้อยกว่า 15 ชม.	6. ( ) มากกว่า 15 ชม.

9. ท่านใช้บริการโทรศัพท์มือถือบ่อยแค่ไหน

1. ( ) น้อยกว่า 10 ครั้ง/สัปดาห์	2. ( ) 11-20 ครั้ง/สัปดาห์
3. ( ) 21-30 ครั้ง/สัปดาห์	4. ( ) 31 ครั้งขึ้นไป/สัปดาห์

10. ท่านใช้บริการโทรศัพท์มือถือเพื่อกิจกรรมใดมากที่สุด

1. ( ) โทรคุยกับครอบครัว	2. ( ) โทรคุยกับเพื่อน
3. ( ) โทรคุยกับคนรู้จักทั่วไป	4. ( ) เจรจาธุรกิจ
5. ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ)	

11. ช่วงเวลาใดที่ท่านติดต่อคุยโทรศัพท์มือถือมากที่สุด

1. ( ) 05.00-12.00 น.	2. ( ) 12.00-16.00 น.
3. ( ) 16.00-20.00 น.	4. ( ) 20.00-เที่ยงคืน
5. ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

12. ท่านใช้โทรศัพท์มือถือสนทนาในเรื่องใดมากที่สุด

1. ( ) นัดหมายพบปะกัน	2. ( ) พูดคุยปกติไม่มีสาระสำคัญ
3. ( ) คุยเรื่องงาน หรือเรื่องเรียน	4. ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

13. หลังใช้บริการโทรศัพท์มือถือท่านเก็บโทรศัพท์มือถือไว้ที่ใด มากที่สุด

1. ( ) แขนงไว้ที่คอ	2. ( ) กระเป๋าเสื้อหรือกางเกง
3. ( ) ถือติดตัว	4. ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการรับข้อมูลข่าวสารจาก สื่อบุคคล ที่มีผลต่อความคิดเห็นของ
ผู้ใช้ต่ออันตรายจากโทรศัพท์มือถือ

14. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคลใดมากที่สุด

1. ( ) ครอบครัว	2. ( ) เจ้าหน้าที่ของรัฐ
3. ( ) เพื่อน	4. ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

15. ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากบุคคลใดในครอบครัวมากที่สุด
1. ( ) พ่อ-แม่
  2. ( ) พี่-น้อง
  3. ( ) ญาติ
  4. ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
16. ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากบุคคลใดในสถานศึกษามากที่สุด
1. ( ) ครู อาจารย์
  2. ( ) เพื่อน
  3. ( ) คนรู้จัก
  4. ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
17. ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากบุคคลใดในสถานที่ทำงานมากที่สุด
1. ( ) หัวหน้างาน
  2. ( ) เพื่อน
  3. ( ) คนรู้จัก
  4. ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
18. ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากบุคคลใดในกิจกรรมวันหยุดมากที่สุด
1. ( ) ครอบครัว
  2. ( ) เพื่อนบ้าน
  3. ( ) เพื่อนสนิท
  4. ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อ
อันตรายจากการใช้โทรศัพท์มือถือของประชาชน

19. ท่านรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนใดมากที่สุด
1. ( ) หนังสือพิมพ์
  2. ( ) วิทยุ
  3. ( ) โทรทัศน์
  4. ( ) อินเทอร์เน็ต
20. ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ประเภทใดมากที่สุด
1. ( ) ข่าวทั่วไป
  2. ( ) ข่าวธุรกิจ
  3. ( ) สารคดี ความรู้ทั่วไป
  4. ( )บันเทิง
21. ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากวิทยุประเภทรายการใดมากที่สุด
1. ( ) ข่าว
  2. ( ) สารคดี ความรู้ทั่วไป
  3. ( ) บันเทิง
  4. ( ) โฆษณาประชาสัมพันธ์
22. ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์ประเภทรายการใดมากที่สุด
1. ( ) ข่าว
  2. ( ) ละคร
  3. ( ) ทอล์คโชว์ เกมโชว์
  4. ( ) สารคดี ความรู้ทั่วไป

ท่านมีความคิดเห็นต่ออันตรายจากการใช้ โทรศัพท์มือถือมากน้อยเพียงใด	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
13. เวลานอนหลับไม่ควรเปิดโทรศัพท์มือถือ					
14. การคุยโทรศัพท์มือถือขณะกำลังชาร์ตแบต ฯ เป็นอันตรายต่อคลื่นสมองมากกว่าการคุย โทรศัพท์มือถือแบบปกติ					